

Aastapöördel

„Õpeta meid meie päevi üles arvama,
et meie tarkust südamesse saame.“

Laul 90, 12.

Päevad, kuud ja aastad möödumavad lennukiirusega. Ammu see oli, kui algasime uut ja juba on see nii ruttu vanaks saanud. Ammu see oli, mil elasime lapsepõlve muretuid ja õnnelikke päevi, mil oli kõik nii kerge ja vaba, — ja seal on aeg toonud teised olukorrad, on toonud suurema ja raskema võitluse, on toonud uusi võõrusid aga ka küllalt muresid, piisaraid ja valu. Tagasi vaadates möödunud on jumalalaps tänulik taevasele Isale kõige eest ja ta palvetab: „Õpeta mind päevi üles arvama, et ma tarkust südamesse saan!“

Aeg, möödunud päevad olgu meile kooliks, parimaks elukooliks, mille läbi tarkust südamesse saaksime. Ta õpetagu meid wigadest paranema ja häid asju veel paremini tegema. Kes ei õpi elukoolis, ei või ka olla igavese elu osaline, sest elukool on ettevõtmisteks igaviku jaoks.

1937. aasta on lõppenud. Jumal on meid läinud aastal jälle imelikult juhitanud ja aidanud. Kui ruttu on aeg möödunud. Ei näigi karta tagasi olevat, mil seisime 1937. a. lõvel, ja ometi on see nüüd möödunud ja me seisame jälle uue ees ja kirjutame uue aastaarvu. Õpeta meid päevi üles arvama. . . Kui vajaline on see küll, et meie nüüd Issandat palves otsiksime, teda möödunud aja eest tänaksime ja paluksime, et ta meid kui oma lapsi sellel uuel aastal jälle ise juhataks ja et uus aasta oleks üks parimaid ja õnnistusrikkamaid kui kunagi varem.

Möödunud aasta on viinud meid jälle ligemale Issanda päevale. Meie oleme juba rõhkenud kui 93 aastat uskunud, et Issanda tulek on ligi. Juba apostlid ütlesid, et see on ligi, ehkki nad teadsid, et see ei tule nende päevil. Wennad-õed, kui see kunagi tõsi ja ligidal on olnud, siis on see just nüüd jeda enam. Iga aasta viib meid lähemale Issanda tagasitulekule. Oh, et me kõik siis valmis oleksime!

Wahel jumalalapsed wäsiwad ja ohkawad: „Kaua veel?“ Näib just kui wiibiks see päew. Kuule aga Pühakirja sõna: „Issand ei wiivita mitte töötust, nõnda kui mõningad jeda wiivituseks panewad, waid ta on pikameelega meie wastu ja ei taha mitte, et mõned peawad hukka minema,

waid et kõik peawad meeleparandamise kätte saama. Aga Issanda päew tuleb kui waras öösel. . .“ 2. Peetr. 3, 9. 10.

Jumalal on veel päästmata lapsi tema koguduses, veel on neid, kes hukkumise teel kõnnivad, jee pärast ta pole veel oma Poega tagasi saanud. Aga et meie oleme juba 93 aastat adventrahvana oodanud, jeda tõsisemalt see ajaarw kõneleb: Issanda tulek on ligidal! Aeg ei ole üldse midagi Jumala ja igawiku ees, sest „üks päew Issanda juures on kui tuhat aastat ja tuhat aastat kui üks päew!“ Arwutagem siis, kui palju on 93 aastat igawikust. . . Jääb waid palwe: Õpeta meid päevi üles arvama! Anna meile tarkust südamesse! Walmista ise, Issand, meid Sinu suure päewa jaoks!

Taewane Isa on meid isalikult kannud ja aidanud. Ta on meie kodumaal rahu annud, on meile targad walitsejad annud, kes nii rahwa, riigi ja usuõpetuse kasuks on töötanud. Meil on põhjust Jumalat tänada ja paluda nende pärast, kelle käes on riigi ja rahwa juhatamine ja samuti nende pärast, kelle käes on Jumala koguduse hooldamine. Seda õpetab pühakiri.

Liidu eesmärkidest oleme Jumala abiga nii mõnedki ületanud ja teised saavutanud. Jälle on põhjust Jumalat tänada selle eest. Selge on meile kui töö juhtidele, et veel ei ole kõik teinud oma osa nii nagu oleks pidanud tegema. Nii mõnegi nime juures koguduste raamatutes ei ole märgitud tema kohustuste täendamiseft midagi, see tähendab, Issanda oma on kinni peetud. See ei pea nii olema. Jumal soovib näha oma laste uskawust ja ütleb väga otustawa sõna uskawuseta liikme kohta prohwet Maalafia raamatus. Kui kõik koguduseliikmed kõigis asjus teeksid 100% oma osa, siis Jumala töö võiks veel palju suuremal määral lewida. Kas inimene tohib Jumala tööle takistusi teha?

Mis on selle tulemus, kui inimene kas wõi ühes asjas uskawusetuks jääb? See wiib ka teistele pattudele lähemale. Ja ajajooksul on sellises olukorras nii kaugele jõutud, et langemine maailma

(Särg 175. lbf.)

Ed. Mägi.

Suurema äratundmise poole

Kõik inimesed on otstijad. Nad ei igatse küll kõik ühesuguseid asju, aga oma loomult on nad kõik otstijad. Meil kõigil puudub midagi. Paljud püüavad rahuldada seda puudusetunnet waranduse kogumisega. Et jõuda eesmärgile, öeldakse ära paljudest elumõnustest. Astutakse ja geli üle õigluse ja auhuse põhimõtetest, et ainult koguda warandust. Teistel on jälle mõni muu asi paluseks, mille poole püütakse. Ühed otstivad au ja kuulsust, teised muud maailma asju, lootes et nende saavutamise toob igatsetava rahu. Kõigil puudub midagi, kõik on otstijad.

Et oleme sündinud otstijateks, siis see otstimine kui niisugune ei ole veel halb asi. Peaasi on mida otstakse, millega püütakse rahuldada oma otstimistungi. See igatsus on meile antud loojast ja tema tahab, et see peaks meis jõudma kõrgeimale astmele, peaks meid juhtima jumalaotstimisele. Jumal oma armastuses pakub kõigile võimalusi teda leida. Ta on oodanud, „et nad Issandat pidid otstima, kas nad teda küll võiksid otsekui kätega katsuda ja leida, ehk tema küll meist sellestki kaugel ei ole.“ Ap. t. 17, 27.

Ta täidab maailma õnnistustega. „Et need, kes maa otstes elavad, võtaksid karta su imetähti; ja paned neid rõõmsasti laulma... Sa tulled maad katsuma ja teed seda väga rikkaks; Jumala weesooned on täis wett ja ja lahed nende wiljal hästi kosuda... Sa kroonid aastat oma warandusega ja sinu jäljed tilguwad raswa. Karjamaad on täis pudulohusseid ja orud on wiljaga kaetud, nii et hõõratakse ja lauldakse.“ Laul 65, 9—14.

Samuti mõjutab Jumal inimesi teda otstima raskuste läbi. Kui inimene hääl päewil kagedasti unustab Jumala, pannes oma edu ühiklike saavutuste arwele, siis Jumal oma armastuses ei jäta teda sellesse olukorda. Prohwet Jeesaja kirjutab: „Kui sinu õiged muhtlused maa peal on, siis õpivad õigust need, kes maailmas elavad... Nemad otstivad sind, kui kitsas käes; nemad wailawad ohkamisi wälja, kui ja neid karistad.“ Jees. 26, 9. 16.

Siiski õige jumalaotstimine peab põhjenema wabal tahtel. Jumal ütleb igale inimesele: „Waata, ma olen su ette pannud elu ja hea, surma ja kurja.“

Kristuse tähendamissõna peidetud warandusest selgitab meile otstimise põhimõtteid, mis meil tuleb teha, kui tahame leida selle waranduse. „Taas on taewariik ühe waranduse sarnane, mis põllul auks maha pandud, mis üks inimene leidis ja salaja pidas, ja läks sealt ära rõõmus selle

pärast, ja müüs ära kõik, mis temal oli, ja ostis selle põllu.“

„Keegi rendib küki maad harimiseks, ja kuna härgadest weetud jahk lõhestab mullapinda, ilmuwad peidetud aarded päewawalgele. Mees näeb teed awaneivat rikkusele. Ta asetab kulla tagasi peidukohta, pöördub koju, ja müüb kõik, mis tal on, ja ostab selle waranduse peitwa põllu. Tema perekond ja naabrid mõtlewad teda toimetawat meeletuna, sest waadeldes põldu nad ei märka mahajäetud jõõdil olewat mingit wäärtust. Kuid mees teab, mis ta teeb. Kiipea kui põld kuulub temale, otstib ta iga osa sellest läbi, et leida warandust, mille ta endale kindlustanud.“

See tähendamissõna selgitab taewaliku waranduse wäärtust ja selle omandamiseks wajalikke pingutusi. Põllult aarde leidja oli walmis kõigest oma senisest warast loobuma ja wäsimatult töötama, peidetud waranduse saavutamiseks. Nii ei ole ka taewaliku waranduse leidjale tõewara otstimiseks ükski töö liig raske ega ohwer liig suur. Tööle rakendada tuleb tõsine uurimine ja otstimine. Õige ajalikke õnnistusi ei saavutata ilma tõsise, kannatliku ja püsiva tööga. Tahab keegi edu saavutada ärialal, ta peab aiuma kaljukindla tahtega tegutsemisele. Ta peab ka uskuma, et ta edu saavutab. Nii ei wõi meie ka waimulikku tundmist loota ilma tõsise püüdmiseta. Kes soowib leida tõewara, peab selle järele kaewama, nagu mäetööline kaewab maapõue warandusi.“

„Kui ja seda otstid kui hõbedat ja seda üles otstid kui mahapandud warandusi, siis saad sina Jehoowa tarkust mõista ja leiad Jumala tundmise.“ Sp. j. 2, 3—5.

Jälle on möödunud üks aasta igawikku. Ühes sellega oleme ka meie jõudnud lähemale sellele, mida oleme igatsenud ja otstimud, mille pärast waiwa näinud ja wõidelnud: On wäärt endast küsida, milline on olnud meie elusihit möödunud aastal? Sisaldas see ajalikke wõi igawesti wäärtusi? Kas oleme küllalt hinnanud meile nii wabalt võimaldatud eesõigusi? Hinges kerkib küsimus: kas on palju weel aastaid elada? Tuleb meele Kristuse hoiataw tähendamissõna wiljata wiigipuust ja hinges kerkib küsimus: Issand, minaks see olen? Tröösti pakub meile ainult eestpalwe: „Issand, jäta teda weel sellestki aastaks.“

B.

„Misjoniteated“ tahab ka uuel aastal olla meie rahva waimseks abiks. Seepärast muuretsege ta enesele.

Ustav saab õnnistuse

Jumal on õnnistuste andja. Temaast woolab wälja headus ja armastus iga loodolewuse wastu. Tema annab kõigile „elu ja õhu ja kõik.“ Jumal ilmutas seda inimestele Kristuse läbi, kes tuli jelleks, „et neil peab elu ja kõik rohkesti olema.“ „Tema jumalik wägi on meile armuanniks annud kõik, mis eluks ja jumalakartuseks tarwis tuleb.“ 2. Peetr. 1, 3. „Ja tema täiuselt oleme kõik wõtnud küll armu armu pärast.“ Joh. 1, 16.

Et neist õnnistustest osa saada, jelleks on Jumal seadnud teatud tingimused. Saalomon ütleb, et „ustaw mees saab suure õnnistuse.“ Ta rääkis seda oma isikliku läbielu põhjal. Jehoowa templi ehitusel see selgus talle lõplikult. Kirjutatud on: „Ja Jehoowa ütles ta wastu: Ma olen kuulnud su palwet ja su alandlikku palumist mu palge ees; ma olen sedasinast koda pühitseunud, mis ja üles ehitatud, et ma oma nime sinna panen igaweseks ajaks, ja mu filmad ja mu süda

Aastapöördel

(Sära.)

tagasi on ühel päewal saanud tõsiasjaks. Wäitefest algusest on tulnud suur õnnetus. Waadeldes liikmete arwu liidus on see tagasi läinud. See paneb meid wäga tõsiselt mõtlema. Kus on põhjus? Harilikult me otsime seda teiste juurest. Põhjus on aga igatihe ustawuse küsimus. Kas olen mina kui kuulutaja, koguduse wanem, hingamisepäewakooli õpetaja, kümniseklassi-õpetaja ja iga ühik liige olnud omal kohal ustaw? Midaku Jumal meid, neid ridu lugedes jelle üle tõsiselt järele mõelda ja end parandada.

Nus aasta on meie ees. Õppides möödumist, tahame Jumala abiga uuel aastal paremini teha. Tahame tema armu paluda, tema waimust osa saada nii omaenese usuelu jaoks kui ka tema suure töö jaoks üldiselt. Õppides möödumist, wõttes efsisammud hoiatuseks ja õpetuseks paremini teha tulewikus me ütleme apostliga: „Ma unustan ära, mis on mööda, aga ma sirutan ennast sinna poole, mis on ees.“ Wil. 3, 13. Ühiselt me sirutame oma eesmärkide poole 1938. aastal. Eesmärkide poole oma usuelus ja Jumala töös.

Mõnedki wennad ja õed on möödunud aastal puhkama läinud, ja me usume Issandas nad hingawad. Kes on järgmine? Seda me ei tea. See-pärast oleme walmis alati. Oleme walmis nii surma wastu kui Issanda päewa wastu. Ja kui ta tuleb, — kui üks nus alatud aasta on ometi furd see wiimne — oh, et me siis taewakodus Issanda ees kofku saaksime, on meie püüid ja palwe. Selleks aidaku meid Jumal.

peawad seal olema iga päew. Ja kui ja mu palge ees wõtad käia nõnda kui su isa Daawet käinud, siis tahan ma su kuningriigi aujärje kinnitada igawesti.“ 1. Kun. 9, 3—5. Hiljem loeme, et Saalomon ei pidanud neid tingimusi ja Jumal wõttis oma õnnistuse tagasi.

Nõnda käitus Jumal alati oma rahwaga. Edasi loeme: „Ja see peab jündima, kui ja Jehoowa oma Jumala sõna õieti kuuled ja katsud teha kõigi tema käskude järele, mis ma sulle täna käsin, et Jehoowa su Jumal sind ülemaks tõstab kui kõik maailma paganad... Jehoowa annab siis käsu su pärast õnnistamisele su rehealuste sees ja kõiges, kuhu ja oma käe külge pistad...“ 5. Moos. 28.

Jumala põhimõtted on samad eile, täna ja igawesti. Ta ootab ka meilt oma sõnas antud tingimuste pidamist, et meid õnnistada. Daawet esitab meile sama põhimõtte. „Kes läheb üles Jehoowa mäe peale ja kes jääb seisma tema püha paiga peale? Kelle käed ilma süüta ja kelle süda puhas, kelle hing ei himusta tühja ega wannu petisel wiisil, see peab õnne saama Jehoowa käest ja armu annid oma õnnistuse Jumala käest.“ Laul 24, 3—5.

Jumal on oma rahwale annud teatud ülesanded ja seda igale ühikule liikmele. Tema ootab meilt tema iseloomu esitamist. Kuidas seda meie igapäewases elus läbi wiia, seda kirjeldatakse meile prohvetiwaimu poolt järgnevalt: „Kristus käseb meid, kus me ial oleks, wastu wõtta pakutud kohustust. Oled ja perekonnas, siis püüa hea meelega ja õige tõsidusega muuta kodu meeldiwaks eluasemeks. Oled ja ema, siis kaswata oma lapsed Kristusele. Seeläbi töötad ja Jumalale sama hästi kui jutlustaja kõnetoolis. On sinu kohustused kõrgis, siis püüa seal oma töös jõuda täiusle; walmista toite, mis on terwed, toitwad ja isuratawad... On sinu töökõhukindmine wõi mõni äriline ettevõte wõi käsitöö, siis täida oma kohustust hästi. Rakenda kogu oma jõud tööle. Kõrges, mis ja ial teed, kujuta Kristust. Tegutse nii, nagu seda oleks teinud Kristus sinu asemel.“ „Armastus tema wastu on siis kõrgis meie ettevõtmistes juhtiwaks jõuks.“ Nõnda tegetsejale on Jumala õnnistus kindlustatud.

Edasi me leiame weel Jumala õnnistuse tõtuft, mis on Jumala Sõnas erilistelt nimetatud. Mii ütleb prohwet Jesaja: „Õnnis on inimene, kes seda teeb ja inimese laps, kes seda kinni peab; kes hingamispäewa peab, et ta seda ei teota, ja kes oma kätt hoiab, et ta ühtegi kurja ei tee.“ Jel. 56, 2. Miks rõhutatakse seda eraldi? See-

pärast, et Jumal õnnistas alguses hingamis-
päeva ja pühitses seda. Ta tahab sellest õnnis-
tusest anda osa igale inimesele.

Sama prohveti läbi rõhutab Jumal „külwa-
mist kõigi wete ääre,“ töötades selle eest erilisi
õnnistusi. Jes. 32, 20. Siin kõneldakse mui-
dugi waimuliku seemne külwist. Jumala rahwale
on usaldatud suur ülesanne ja seda eriti weel
wiimisel ajal. „Siion, kes ja häid sõnumeid kuu-
lutad, astu üles kõrge mäe peale; Jeruusalemm,
kes ja häid sõnumeid kuulutad, tõsta waljusti oma
häält, tõsta häält, ära karda mitte; ütle Juuda
linnadele: Waata, teie Jumal tuleb!“ Jes. 40, 9.
Selles üleskutses on Jumala rahwa suur üles-
anne teada antud.

Tunnistustes leiame järgmise tõise manit-
suse wiimse aja ja meie töö kohta: „Me seisame
suurte sündmuste läwel. Prohwetikuulutused lä-
hewad täide. Taewases raamatupidamises on
alanud uus ajajärk. On tulnud aeg, et surmude
üle peab kohut mõistetama. Maa peal ollakse
rahutus liikumises, on sõjakisa ja heitlusi, sest
rahwad on wihased. Sündmused wahelduwad
alataha, et Issanda päewa lähemale tuua. Et
küll rahwastel wahelord üksteisega on tõsine, ja
seistakse waenujalal, siiski pole weel üldist heit-
lust, sest nelja maa tuult peetakse, et nad ei pea
pühuma ei maa ega mere peale, kuni Jumala
sulased saawad pitseriga märgitud. Alles siis
ühinewad wäed wiimseks heitluseks.“

„Laota oma tekkide ase laiaks ja wenitagu ne-
mad su majade tekkisid pikemaks; ära keela neid,
tee oma nõbrid pikemaks ja kinnita oma waiad.“
„Jumala rahwal on üks wõimas töö ära teha,
töö, mis saab hulkadele järjest arusaadavamaks.
Üks otustandew töö, mida seni kunagi pole teh-
tud, peab niikiid teostatama. Wiinamägi on maa-
ilm ja iga selle osa peab saama haritud. Kogu
maailmale peab paistma tõe walgus, et nähtaks
selle wilja. Walgus peab ilmuma kõigile maadele
ja rahwastele nendelt, kes on saanud walgust.“
Jumal on meid kutsunud maailma walgustama
ja hoiatama, töötades selle eest erilisi õnnistusi.
Jumal ootab, et meie kõik selles töös oma osa
teeksimine ja temast määratud plaani järele töötak-
sime. Me peame end pühendama tema teenis-
tusse ühes kõigega, mis meil on. Minult süü wõib
Jumal meid täielikult õnnistada.

Prohwet Malakia läbi räägib Jumal weel
ustawusest wahendite annetamises, mis ta on
määranud oma töö lewitamiseks. Ta ütleb: „Kut-
suge minu peale, kas ma ei wõta teile taewa
luukisid lahti teha ja õnnistust teie kätte pui-
sata.“ Selle erilise mõõduta ja piirita õnnistuse
on Jumal töötanud neile, kes on ustawad küm-
nise maksmises. Tema käsk on: „Dooge kõik küm-
nis waranduse kotta, et toidust wõiks olla mu ko-

jas.“ „Ja kõik rahwas wõtawad teid õndsaks
kiita; sest teie peate üks wäga armas maa olima,
ütleb wägede Jehoowa.“ Ustawatele on Jumal
erilise õnnistuse töötanud.

Ka prohwetiwaimu poolt antakse meile selle
kohra mõjuraid õpetusi. „Jumal on annud eri-
lisi juhatusi kümnnise tarwitamise kohta. Tema ei
taha mitte, et tema töö kannataks wahendite puu-
duse pärast. Et meid hoida kõikidest eksimõtetest,
ta on meile annud selgeid juhatusi meie kohus-
tuses selle kohta. Seda osa, mis Jumal on hoid-
nud endale, ei pea millekski muuks tarwitatama...
Ükski ei tohi seda isegi hädajuhumil enda jaoks
tarwitada, ega seda ka mõne teise jumalatöö osa
jaoks kasutada. Jutlustaja peab nii sõnaga kui
ka eeskujuga õpetama kümnnist pühaks pidama...
Jumal tahab, et tema majapidajad järgiksid ju-
malikule korrale... Mulle on antud Jumala rah-
wa jaoks selge ja otustaw kuulutus. Kümnnis on
püha. Jumal on seda endale pidanud. See peab
toodama tema warakambrisse, ja kasutatama
ewangeeliumitöö ülalpidamiseks. Kes astub jut-
lustamisametisse, see wõtab endale pühaku was-
tutuse, mis sagedasti jäetakse hooletusse. On suur
wajadus õpetada inimesi kohuste juhtes Jumala
wastu, eriti weel mis puutub õiglasesse kümnnise
maksmissesse.“ (Tunnist., anne 2., lhf. 71—75.)

„See on Jumalast kindlaks määratud plaan,
et inimesed Jumalale tagasi annawad selle, mis
temale kuulub. See on tema Sõnas nii selgesti
wäljendatud, et ühelgi ei saa olla põhjust Juma-
last antud kohustusi walesti mõista, wõi neist
kõrwale hoida. Meed kes tõendawad, et nad
seda kohustust ei mõista, awaldawad taewa, ko-
guduse ja maailma ees, et nad ei taha mõista sel-
gesti wäljendatud nõuet... Jumal paneb oma
käte kõikide inimeste omandusele ja ütleb: Mina
olen maailmade täiuse omanik. Kümnnise, mis
teie tagasi hoiate, ma olen määranud oma sulaste
ülalpidamiseks, kes peawad õpetama minu Sõna
neile, kes elawad pimeduses ja ei tunne minu
seadust.“ (Tunn. 2., lhf. 260.)

M. B.

Soovin liidu ewangeeliumitöölistele, kir-
jandustöölistele ja koguduseliikmetele

Jumalast õnnistatud head usuvõitlemist
ja käekäiku uuel aastal.

Ed. Mägi,
liidu esimees.

Divisjoni nõukogu istungilt

Tänavune B.-Euroopa divisjoni nõukogu jügis-istung peeti 23.—29. novembrini, Sultaforsji sanatooriumis, Rootsis. Eesti Liidu esindajana oli kutsutud sellest aja võtma Liidu esimees.

Sultaforsji sanatoorium on Göteborgi lähedal, 450 km Stokholmist risti läbi Rootsi jõita. Ta asub kena järve kaldal kõrgel mäel, kuhu jalgsi ülesminek on kaunis vaerarikas. Plus männimets ümbritseb sanatooriumi hooneid ja ilustab mäge. Kõrgemalt mäetipult võib vaadata kaugele üle ilusa Rootsi.

Siin sanatooriumis ravitakse samadel meetoditel nagu Skodsborgiski. Asutus on muidugi hulga väiksem kui Skodsborg, aga oma loodusliku ilu poolest palju ees. Sanatoorium asutati 1926. aastal. Temal on arste 2 (6) — shulgudes Skodsborgi arvud, — õpetajaid 23 (115), töölisi 60 (179), haigewoodeid 125 (340) ja 1936. aasta jooksul patsiente läbi käinud 1270 (2887).

Nõukogu istungilt võtsid aja saadikud: Balti unioonist 3, Briti unioonist 7, Ida-Põhja unioonist 15, Lääne-Põhja unioonist 10, Poola unioonist 1, misjoni maadelt 4 ja divisjonist 7 isikut. General Konverentzi esindajid W. A. Spicer, endine Gen. Komv. esimees — praegune sekretär, ja W. G. Turner, Gen. Komv. abiesimees.

Istungi tööpäevad algasid hom. kell 8 ja lõpejad õhtul 9.30, kusjuures iga päev peeti kahe piiblitundi, kuna muu aeg kasutati tööaruannete kuulamiseks ja asja arutamiseks, välja arvatud lõuna- ja õhtuvahetajad ning hingamispäev.

Piiblitundides ja kõnedes teenisid osavõtjad wennad W. A. Spicer ja W. G. Turner, kes tõid jälle esile jügarvaid tõdesid töö warandusist. Samuti oli neil tuua huvitavaid andmeid ja läbielusi suurest adventtööst maailmapõllul. Wiimane wend kõneles väga huvitawat Austraaliast, kus ta on pärit ja tegutsenud kuu aastaid.

Näid pisut divisjoni aruannetest ja tööst läinud aastal: B.-E. divisjoni tööpõld ja tema suurus on järgmine:

Euroopas	105.383.894	elanifuga
Wenemaal	165.847.100	"
Aafrikas (töötatav)	34.172.327	"
Aafrikas (töötamata)	20.850.887	"
Kokku	326.254.208	elanifuga

1936. aastal divisjonis tuli juurde uusi liikmeid 3126, nendest 1309 misjonipõldudel. Praegu on liikmete arv divisjonis 35.399 liiget, nendest misjonipõldudel ligi 9000 liiget.

Sisemisjonitöös on divisjonis peagu kõik annete eesmärgid saavutatud ja Jumal on seda tööd rikkalikult õnnistanud. Wend G. E. Nord, divisjoni sisetöökomitee sekretär, ütles aruandes:

„Meie hindame kõrgelt seda juurt tahtlikult ja jüdamlikku koostööd, mida oleme näinud kõikide meie ustawate juhtide ja koguduste liikmete juures terwel põllul nii misjoni- kui ka kodupõldudel, aga meie ei saa siin ka mainimata jätta tõsiasja, et on weel kaunis suur arv neid, kes ei võta aja sellest heast tööst, mis toob õnnistusi mõlemile, nii tööst osavõtjale kui tööle üldse. Meie peame huwi alles hoidma ja tuleme ikka põlema lastuma!“ Wulle meeldib see wiimane väljendus eriti. Kui kustub huwi töö ja töö vastu, siis kustub meie lamp ja meie langeme pimedasse maailma tagasi. Hoidku meid Jumal selle eest!

Tänavuse aasta 9 kuuga on divisjonis kogudusliikmete poolt tehtud külastusi 195.080; piiblitunde peetud 202.684 korda; kirjandust lewitatud 901.055 eksemplari ja hingelid wõidetud 238. Aruannet tööst on annud 34% liikmeid. Kõndlasti on töö juures, kui kõik oleks aru annud.

Wälismisjoni töös töötawad 52 misjonäri. Uusi misjonäre 1937. a. jooksul on wälja saadetud 6 isikut. Peale misjonäride divisjonil on weel 395 pärismaalaast ewangeeliumitöölisi Aafrikas.

Divisjoni sekretär ütles oma aruandes misjonäride kohta: „Meie oleme tõepoolest tänuks, et aasta jooksul meie misjonärid on olnud terwise juures, sest mitmed nende seas töötawad väga ebaterwislikus kliimas troopika päikeste all.“

Istungil wiibis ka Sierra-Leone misjoni esimees, wend S. Broberg — Daanist. Diskohe istungi järele ta läks jälle tagasi misjonipõllule. Näädides temaga tema põllu üle, oli eriline heameel kuulda, et meie eesti esimene misjonär, õde A. Nuka, on terwise juures ja hoolas tööline. Ta wahel töötab ülejõu, oli w. Brobergi tunnistus. Ja just täna sain õde A. Nukast kirja terwitusetega kodumaalajale ning selles kirjjas ta kirjeldab oma koolitööd laste seas, kuidas nad on usinad õmblema, õppima jne., ning lubab tulewal aastal koju tulles kaasa tuua aafrika laste töid. Muuseas ta kirjutab: „Selle kuuekuulise tegutsamise tulemused on kaunis rahuldawad. . . Olen olnud terve ja rõõmus töös.“ — Töö rõõm ja tahe on parim olemasolu tundemärk kristlasele. . .

Hingamispäewakooli aruande tõi sekretär W. T. Bartlett. Liikmete arv koolis on tõusnud 4367 võrra ja seda enam misjonimaade arwel. Ka annete üldsumma on tõusnud kenasti ja siin jälle eriti Euroopa arwel. See on ka õige. Meie ustawad anded ja siis selle läbi tulemused misjonimaadel.

Hingamispäewakool wajab weel palju arenemist, eriti heade õpetajate näol. Selleks on peetud divisjonis mitmed kursused õpetajatele.

1938. aastal on hingamispäevafooli 60. aasta juubel, juulil, 18. juunil. Selleks juubeliajaks on eesmärgiks, et terves maailmas iga koguduse liige oleks ka fooli liige.

Kristlikul misjonitööl on divisjonil olemas 15 raviasutust ja punkti, kus tegutsesid 15 arsti, 238 pöetajat, 474 töölisi. Euroopa ajutustes (11 asutust) on käinud aasta jooksul patsiente 6200; ravitud 305.663 korda; woodeid kokku 866.

Misjonimaadel on tungiv vajadus hospitalide järgi. Mitme põllu heaks tehakse praegu eeltööd, et siina ajutada uusi ravilaid. Divisjoni Euroopa põldudel ka pole veel oma raviasutust Gestic, Lätis, Leedul ja Poolal.

Kristliku hariduse töö on divisjonis hoogne. See töö on noorte seas tähtis, sest kuidas on adwentnoor haritud täna, selline on kogudus homme. Seda tösi asja hinnates on divisjonil südamel koolitöö. Meie koolid on meie tuleviku eeltöö. Siin õpetatakse meie tulevasti noori jutlustajaid. Seepärast peavad nad meie kuulutuse põhitõdesid dieti jaama kristlike õpetajate ja trunde jumalameeste läbi. Piiblitõdesid peab veel rohkem õpetatama, muud aineid, nii kui kirjanduslugu, matemaatikat, teadusi peab õpetatama kristliku taseme kõrgusel ja usuliste ideaalidega läbipõimituna, — nii ütles aruandes haridusosakonna sekretär W. J. Robisson.

Divisjoni Euroopa osas on meil 7772 noort inimest ja koolialast last, kuid nendest on meie koolides kõigest 847, kuna 6925 noort inimest on kas maailmalikus koolis või ei käigi enam koolis. „Mu süda põleb meie tuhhandete laste pärast maailmalikes koolides, kus nad peavad igapäev mitmed tunnid sisse hingama maailma waimu ja eemal olema Jumalast. Kui me teame, et juur osa neist lastest läheb kuulutusele kaduma ja igawesti peavad wälja jääma taewast, kuidas me wõime magada, ega midagi teha selle heaks?“ ütles aruandja edasi.

Euroopas on meil oma misjonikoole 8; õpilasi 446 (217 meesõpilast), õpetajaid 43. Noorim misjonikool on Gesti Wõuteaduse Kool, kellele aruandja kirjutas ka tähelepanu ja soowis õnne.

Koguduse koole Euroopa osas on kõigest 12 kooli 586 koguduse jaoks! See arv on wäike! Siiski 400 wäikest last, wäikest tuluwast leegitsetud neis koolides. Oh, et nad saaksid ja kasvaksid põlewaks tõrwikuks meie liikumises!

Noorjoo aruanne: Käinud aastal peeti kaks juurt noorte kongressi unioonides, ühes 500 ja teises 800 osawõtjat. 1939. aastal kawatsetakse pidada divisjoni noorte kongress Daanis, Weisfjordi misjonikoolis.

Junioride töö on edenemud ja wõtab järjest juure. Noori on praegu: seniore 8768 ja juniore 1598 liiget. Noorjootööst kirjutatakse rohkem ilmuwas „Tuhanded Noortele“.

Ujumabaduse osakonna sekretär W. T. Bartlett esines huvitawa aruandega, tundes eriti teateid kalendrimuutmise küsimuse üle. Rahwasteliit saatis ankeetlehed wälja riikidele kalendrimuutmise küsimuse üle ja 69 riigist ainult 32 on sellele wastanud. Et nende wastused olid nii wäga mitmejagused ja sageli wastolus muutmisega ning peale selle, et Püha Tool teatawate pühade pärast ja traditsioonide murdmise pärast aasta lõpus tühja päewa ei poolda, Rahwasteleidu komitee otsustas, et praegusel olukorral pole wõimalik muudatust ette wõtta ja lükka s k ü s i m u s e m ä ä r a m a t a a j a n i e d a s i. Divisjoni wendadest käisid Genfis selle asja pärast kaks isikut ja mujalt Januti kaks, esotas Dr. Ruusbaumiga, kes selle asja pärast erilist hoolt kandis ja selle tööd ka Jumal õnnistas.

Kirjandus-ewangeeliumitöö divisjonis on õnnistuseks teeninud kuulutusele. Üle 20-ne keeles lewitatakse divisjonis kirjandust 330 kolportööri poolt. Kindlasti need trükitooted, mis wiidud majast majja, kannawad wilja. On töötatud aasta jooksul kokku 374.653 tundi; — palju aastaid lähets ühel k-ewangelistil waja, et teha see töö?

Kooliõpilastest suwe wahaajal on tööle tulnud 170 energilist noort inimest, kelledest 42 oma stipendiumi wälja töötasid. See tegu peab korduma ja veel juurenema uuel juulil!

Ülemaailmsest aruandest wõiks öelda järgmist:

1936. aasta lõpul on töö lewinemud 378 maal, jaarel ja saarte grupis. Töötawad 26.553 ewangelisti ja töölisi 649 keeles ja dialektis. 71 uut keelt on 1936. a. juure wõetud, j. o. iga wiie päewa järgi üks uus keel aasta jooksul.

1936. a. lõpul oli kogudusi 8.243 ja liikmeid 438.139.

Divisjoni istungi kohta wõiks veel niipalju öelda, et töömured ja suur wäsituse tunne on kõigi wendade wäljenduseks ilmne. Siis veel: üksmeel walitseb wendade seas ja täitub Taaweli laul 133. Jumala waim töötab istungil ja juhib asjaajamist, piiblitunde, komisjonide tööd jne.

Hingamispäewal oli eriline talitus: kirjandus-ewangelistide juht divisjonis, wend L. A. Wixie õnnistatakse jutlustajaametisse.

Ei wõi unustada ka terwitusi Gesti kaasuslikele. Wend W. A. Spicer käis mõndagi Gesti üle ja tunneb hurwi meie kodumaast ning palub terwitada. Uganda misionäri W. E. Toppenbergi abikaasa, end. õ. Oswald, kes puutus Suschenhofis kokku paljude eestlastega, pärib nii mitme Gesti õe ja wenna üle ja lasib kõiki endisi õpilasi südamest terwitada. Terwisi muidugi wend T. T. Babienkolt ja teistelt divisjoni wendadelt. Criti ka wend W. E. Readilt ja J. J. Robissonilt, kes praegu on juba teel Aafrikasse, sõitnud kogudusi külastama ühes W. G. Turneriga. Saatku Jumal neid nende teekonnal!

Ed. Mägi.

Divisjoni läkitus

Armsjad vennad ja õed Issandas, armu ja rahu olgu teile rõhkesti!

Divisjoni nõukogu oma istungil Rootsis Sul-taforsi sanatooriumis läkitab teile oma tervituse.

Jälle kord võime tunda rõõmu meie armas-tatud veteraanse juhi W. A. Spiceri viibimisest meie keskel; tema sõned on meid alati inspiree-rinud. Ka wend Turner, General Konverentsi abiesimees, on meid palju aitanud piibliuurimis-tel ja nõupidamistel. Oma palvetes oleme mõ-telnud teie peale ja oleme tänanud Jumalat teie ustavuse ja agaruse eest. Teie hea töö lõikus-tänu tööks, kuna iga põld on püüdnud eesmärgile, on meile toonud rõõmu ja julgust. Meil on hea lootus, et Jumal, kes aitas meid kõiki nii ime-liselt selles ettevõttes, tahab juhtida teid ühes meiega võidust võidusse.

Aruanded näitavad edu igal tööalal kõigil põldudel meie divisjonis. Jumal on õnnistanud kümnist ja andeid, mis te olete toonud. Nüüd meie vennad General Konverentsis leiavad ole-wat võimalik anda suurema lubaduse kui on võidud anda mõned aastad tagasi. Selle abiga meie plaanitseme viivitamatult asuda Elewandi-luurannikule ja ühtlasi suurendada tööd igal mis-jonipõllul. Kida ettevõtteid kodumaisel tööpõl-lul saavad samuti abi.

Jumal on tarvitanud meie foguduselitsemete ewangeeliumitööd ja annud neile kalleid hingeid. Ta kutsus igaüht osa võtma sellest õnnisrikkast tööst. Iga tahtlik pühitsetud aitaja võib oodata taewa õnnistust oma tööle, olgugi et see ei paista välja. Me loodame ja palume, et 1938. aasta tooks tõelise elustuse meie ridadesse ja saame näha juurekasvu tööliste arvus.

Õnnad puuduvad, et jutustada kui rikkalikult Jumal on annud oma õnnistusi sellel istungil.

Me võtšime enam kui harilikult aega piibliuuri-miseks ja palvetamiseks, ning lahendasime usu ja wennaliku armastuse õhkkonnas oma tööprob-leemid.

Paljud vastused palvetele on näidanud kui hea on loota Jumala peale. Temaga on kõik võimalik. Ilma tema erilise abita ei oleks võinud mitmed esimehed siia saada. Me oleme saa-nud rõõmustatud nii mõnestki silmapaistvast tõendusest, kuidas Jumal hoolitseb oma rahva ja oma püha töö eest.

Sõ on mööda läinud, päew on kätte jõudnud. Meie töötamiseks kiirustab lõpu poole. Meie Iss-janda esimese tuleku puhul tõsised ustavad hin-ged ruttasid tema teenistusse, rõõmuga pannes oma kõik tema jalge ette. Nad tundsid olevat oma ärarääkimatu eesõiguse elada tema jaoks, kes suri nende eest. Võimalus näidata oma tänuikkust on nüüd lõppemas. Kui suur on kaotus, kui kel-ligi meist jääb kasutamata viimne võimalus anda elu Kristusele ja osa saada tema jälletuleku aust! Võiks igaüks meist saada arvatud targaks ja ustavaks sulajeks, kes pühendab oma wahren-did, aja ja jõu selleks, et valmistada teed meie tagasitulewale Issandale. Võiks tema walatud weri pesta ära meis iga iheka, ebapuhta, rahutu mõtte. Oma huultega ja oma eluga näidafem üles austust temale, kes on meid kutsunud oma imelise walguse juure.

Me rõõmustame ühtekuuluvuse üle, mis teeb meid kõiki üheks Kristuse jees. Võiks see õn-nistus, mis on saanud osaks meie neil päewil, täita ka teie südamed.

Nõukogu nimel: **W. E. Read**, esimees.

J. J. Robison, sekretär.

Meie erilised päevad 1938. aastal

Jaanuar 8. Kümnise päev.
Jaanuar 15. Hingamispäevakooli päev.
Veebruar 5. Kristliku kodu päev ja korjandus kooli heaks.
Märts 5—12. MV. päev ja nädal.
Aprill 12. Korjandus kooli heaks.
Aprill 9—16. Suurnädal.
Juuni 4. Kristliku hariduse päev ja korjandus kooli heaks.
Juuni 11—18. Ohvrinädal.
Juuni 18. Hingamispäevakooli 60. a. juubeli-päev.
Juuli 2. Arstliku misjoni päev.
August 6. Korjandus kooli heaks.

August 20. Lõikustänu töö algus.
Oktoober 8. Usuvabaduse päev ja korjandus kooli heaks.
November 5. Kirjandusewangelistide päev.
Detsember 3—10. Palvenädal.
Detsember 24. Korjandus kooli heaks.

Kümnise päeva puhul, 8. jaanuaril, loetagu hingamispäevakoosolekul artiklid „Aasta pöör-del“, „Divisjoni läkitus“, ja „Ustav saab õnnis-tuse“.

Hingamispäevakoolipäevaks, 15. jaanuariks, saadetakse loengud ringkirjaliselt.

Suuteline õpetaja

18. osa.

Me peame mõistma, et täielise tähelepanu pühendamise tähendab tugevat vaimset profесси. Parajates piirides on see vaimutegevus finnitav ning meeldiv. Kui see aga liig kaua vältab, siis mõtted väsivad ning huvitustuli õpilaste silmis nõrgeneb; need väikejed õpilased vajavad nüüd muudatust, võib-olla asendis ehk teemas, mis toob neile elustust teha ja vaimu väsimusest.

Peab olema hoolas, et illustratsioonid, sõnad ja lugusid ei kanta ette niisugusel viisil, mis tekitab ja arendab õpilastes austamatust ning tähelepanematust. Õpetaja rahulik viis ning sõbralik häääl mõjuvad palju kaasa vajalike moraali hoidmiseks igal ajal. Väga õnnelik on see laps, kelle õpetaja on respektne oma viisides ja kes on õppinud enesewalitsusest igas olukorras. Head tooni ja hoolsat viisakust õpilased teevad järele alateadlikult. Vaitne ütlus: „tere hommikut“ toob terve vastukaja „tere hommikut!“ Eestuju on jõulisem kui eeskiri! Tihti peegelduvad pois- te ja tütarlaste tegevusest õpetaja viisid.

Laps, keda on kasvatatud tähelepanemisele, õpib ise tõe välja uurima. Laulja ütleb: „Se- hooiva Jumal on päike ja kuu.“ Iga laps mõis- tab, et neid sõnu ei tule võtta kirjatähelisel. Mis sellega aga mõeldakse? Laps, kes on õppinud te- gema järeldusi, mõtleb: Päike annab valgust. Ju- mal on valgus; see tähendab, Tema on selle hül- guse ja avalikkuse algus, mis soojendab ja val- gustab iga asja. Kuu on mingi asi, mida tar- vitab sõdur, et end kaitsta lahingus. Jumal on kuu minu eest hoolitsedes.

Kui need mõtted läbistuvad lapse peas, siis võid sa kindel olla, et ta on õppinud palju ning seda nimelt kaudsel teel, kuid mõju tema meelele on palju sügavam ja püsivam, kui siis, kui seda- jama tõe oleks temale õpetatud abstraktsel vii- sil ja ilma piiblijalmita.

Head illustratsioonid aitavad õpetajal hoida õpilaste tähelepanu, head illustratsioonid on ka õpilastele abiks, kuna nad selgitavad neile tume- daid ja uduseid punkte. Nende tarvitamine kas- watab õpilasi järeldusi tegema ja ise asju välja uurima, nii et nad võikvad näha sarnasust teatud asjade vahel ning jõuda tuntud asjade kaudu tundmatute mõistmisele.

Püüame võita oma klassis ka mitterabataht- likku tähelepanu; see on selline, mis pole täielikult kontrollitud õpilase tahtejõust ja ei saa seda keela- ta, sest et neis on targanud huvi, siis on see kõige parem tähelepanuäratamise viis. Tähelepanu, mis on kontrollitud tahtest, vastuosus kaldumuse- ga, on otse kui tuul, mis „puhub kuhu tahab“.

See on tujukas, enesemeelne, frantslik ning muutlik. Seejärel ongi tähelepanu käsutamine, selle väljameelitamine lubaduste ja annetega ning kõik teised määrased viisid ilma mõjuta. Need väikejed väsimatud kehad, nende taltsutamata käed ja jalad ning keeled viivad wahest iegi kõi- ge parema õpetaja kitsikusse. Tähelepanu peab vabalt võidetama, mitte sunnitava, sest lapsed pole õppinud tahtet tarvitama ja selle abil oma tähelepanu seestpoolt kontsentreerima teatud asja- dele; neid peab viidama tähelepanule õpetaja osavuse ja kannatlikkuse kaudu. „Parem on unu- tada kõik meetodid ja omada armastust, kui et omada kõik meetodid ilma armastuseta.“

R ä ä k i m i n e e i o l e õ p e t a m i n e .

Millestki rääkimine pole alati õpetamine. Rääkimine võib olla üks osa õpetamise protse- duurist, kuid ta võib ka mitte olla. Kui õpilase silmad ja kõrvad on kiindunud peale sinu ja sinu sõnade veel millessegi muusse, ehk kui sa tar- vitad sõnu, mida su õpilane ei mõista, siis pole sinu rääkimine õpetamine, vähemalt sellele õpi- lasele mitte. Pea meeles, et ükski isik ei õpi kõike seda, mis temale räägitakse. Sa võid lugeda ette iihete lapsele järjekorras kõik tähestiku tähed, kuid siiski ei jää need temale meele. Võid lugeda ette korrutustabeli koolipoisile, kuid kui mitu korda pead sa seda veel kordama, enne kui ta jääb poi- sile meele, nii et saab seda dieti kasutada? Rääki- mine ja õpetamine pole harilikult ühesuguse mõ- juga, olgu siis teijiti küll vaimulikult õpetamise- alal, näiteks nagu hingamispäevakoolis.

Dr. Thomas Chalmers, kes oli õpetajaks ai- mult ühes koguduses pea terve oma eluaeg, jutus- tab järgmise läbielu: „Minu koosolekutel käis üks naine, kelle mõistuseline tase paistis olevat üle keskmise tasapinna, ta näis olevat üks minu huvitatuid kuulajaid, sest aastate viisi oli ta võtnud korrapäraselt osa meie kiriklikkudest tee- nistustest. Ma sain oma jutlustamisel tihti jul- gustust tema kohalolemisest ja vastavaist ülalpi- damisest, vaatamata sellele, et see inimene pol- midki meie koguduse liige. Viimaks jäi see naine haigeks, ning ma külastasin teda, et rääkida te- maga kodus tema vaimuliklusest vajadustest. Oma suureks imestuseks ma leidsin ta waevalt vähem teadmatu olevat ewangeeliumi suurte põ- hitõdede üle, kui siis, kui ta oleks olnud üles kas- watatud pimedal paganlikul maal. Müüd seisin tema woodi ees ning püüdsin talle teha selgeks sel- lel tema viimisel armuajatumil neid lihtsaid tõ- desid, mida olin talle puldist ikka ja jälle korranud ning mõtlesin temast, et ta seda kõike juba teab.“

Näüd sain ka ühe nne arusaamise teatud asja-
olust, nimelt: kui rääkida ühest asjast toonitavalt
ja selgitavalt, siis pole see veel sellega meele jae-
tud neile, kes seda kuulevad."

Üks väik tütarlaps andis lord õige kaaluva
seletuse oma mitteteadmise kohta. Ta sõnas: „Te
näete, see sünnib nii — mina olen väike ja tei-

sed on kõik palju juuremad. Õpetaja tarvitab
ka pikki võõraid sõnu, ja mittemõistmine saabki
harjumuseks; sealjuures muutun ka mina niisugu-
seks, et ei hooli enam.“ Rõõmlemata saab mitte-
mõistmine veel paljude elus harjumuseks peale
selle väikese tütarlapse, kes oli küllalt teravmeel-
ne, et saada oluforrast dieeti aru. **F. Blummer.**

H.-p.-kooli 60 aasta juubel

Divisjoni nõukogu võttis vastu järgmise ot-
suse:

„Me otsustame: 1) et määrame vastavalt
General Konverentzi otsusele 18. juuni 1938.
aastal hingamispäevakooli 60. aasta mälestus-
päevaks;

2) et ühineme juubelipäeva pühitsedes ühises
püüdes, et tuua iga koguduseliige hingamispäeva-
kooli liikmeks juba enne 18. juunit;

3) et me tõsiselt töötame õpetajate koosseleku
jaoks iga h.-p.-koolis meie divisjonis.“

Need otsused ei sisalda iseeneses midagi uut,
välja arvatud see, et need on ühendatud h.-p.-
kooli 60. aasta juubeliga. Kuuskümmend aastat
kestnud tegemise järele me ei või vaikida puudu-
vate liikmete üle. Mis mõtleksid kuuekümmend aasta
eest olnud esivõitlejad meie h.-p.-koolist, kus nii
palju koguduseliikmeid puuduvad ja nii paljud
ebakorrapäraseks osa võtavad. Nad kindlasti waa-
taksid selle peale väga tõsiselt. See on tõepoolest
väga tõsine nähtus puudujest meie ridades. Kui
me võidame puuduvad liikmed osavõtjateks liik-
meteks, siis on tehtud suur samm õiges suunas.

Kuidas kõige õigemini talitada? Tuleb tõsi-
selt püüda selle poole. Kõik töölistes töötagu selle
jaoks. Kutsutagu koguduse ametnike kaasa aitama.
Põhikõrgem igale hingamispäevakoolile, et
puuduvad liikmed kogu koguda. Tehke igaühel
vajadus selgeks, nii aidate eesmärki teostada.

On põhjused miks inimesed on ära. Tehke
need põhjused kindlaks. Õpetajad võivad selles
palju teha. Valitagu head õpetajad, ja püütagu
neid kasvatada. Üks peamine puudus on see, et
h.-p.-kooli juhid ja õpetajad ei täida küllalt oma
ülesannet ega uuri kuidas oma ülesannet pare-
mini täita. Järjekindlad õpetajate koosseadused on
väga olulised. Neil koosseadustel õpetajad peavad
uurima tööviise ja palvetama töö pärast.

Tehkem kõik mis võimalik, et tuua iga liige
h.-p.-kooli liikmeks juba enne 18. juunit; see hoiab
alal teie liikmed ja kasvatab neid piibli tundmises
ja uselus. Kui ei ole võimalik pidada õpetajate
koosseadustel muul ajal, siis võtke aega läbi-
rääkimisteks h.-päeval õpetajate koosseadustel.

Kui me need ettepanekud täidame, siis võime
oodata paremat edu. **W. T. Bartlett.**

Misjonipõllud

Loeng — 1. jaanuaril.

Teadaanne.

Sellel weerandil on meie eesõigus pilku heita
vajadustele misjonipõllul, mis enamikule meist
on vähe tuntud, nimelt India ookeani saared ühes
juure Madagaskari saarega.

13. Hingamispäeva annetusel on määratud
töö laiendamiseks sellel misjonipõllul. Aruanded,
mis oleme saanud sealse töö alguse kohta, kinni-
tavad meie usku, et nendel saartel võib saada teh-
tud suur töö.

Sel puhul tahame väljendada oma südamlis-
tama tänu kõigile h.-p.-kooli liikmetele kogu maa-
ilmas, et nad nii elavalt kaasa aitavad ewangee-
liumi wiia paljudele miljonitele, kes veel on ilma
õndsia lootujeta.

Lõuna-Euroopa divisjon.

Henry F. Brown, divisjoni misjonisekretär.

Meie divisjoni nõukogu rõõmustas, kui tuli
teada, et meie õed-wennad kogu maailmas juhi-

wad jällegi oma tähelepanu meie misjonipõllule.
Me tunneme, et oleme vastutavad 185 miljoni
inimese eest. Mõnikord on meil mulje, et paljud,
kui nad kuulevad Lõuna-Euroopa divisjonist,
mõtlevad peaaegjalikult Prantsusmaale ja
Schweitsile ning arvavad, et meie divisjon võib
läbi saada ilma abita väljaspoolt. On tõsi, et
Prantsuse-Belgia ja Schweitsi unioon toob andu-
sult oma wahendid ewangeeliumitöö jaoks, kuid
kahjuks on seal liikmete arv võrdlemisi väike.
Meie 30.000. liikmest suurem osa elab Rumeenias
ja Jugoslaavias ning on seal kitsastes oludes.

Meie piirkonnas walitseb rahwaste wahel
waen ja wõitlus, kuid adventrahwas on südamlis-
tus üksmeeles. Sed-wennad Itaalias ei jäta
kunagi terwiji saatmata kaasvõitlejatele Rumee-
nias ja Prantsusmaal, ja ümberpöördukt.

Nõukogul ei olnud kerge otsustada, kuhu mää-
rata lubatud toetus. Wajadusi on väga palju.
Mõningad tahtsid Bessaraabiale, kus wenelased

on praegu vastuvõtlikumad kui kunagi enne. Teatava summa välja pannes võiksime seal võita tuhanded hinged. Teised tahtsid jälle ühte sanaanuimi Lõuna-Euroopas, mis koolitaks haigeraajaid mitte üksnes oma divisjoni jaoks, vaid ka Aafrika ja Kauge-Ida jaoks. Mõned teised nimetasid kooli Jugoslaavias, mis on väga vajaline, ja kooli Portugaalias, mis valmistaks tööliisi Portugalia ajumaade jaoks. Portugalias peaks alatama ka arstlikku tööd, sest see aitaks rahva keskel pinda leida. Ka Itaalias vajame kooli ja arstlikku misjoni, et pääseda 44.000.000-lise rahva jekka. — Kõik need juhud nõuavad toetust, aga lõpuks me otsustasime misjonipõllu jaoks India ookeani jaartel.

Seal on suurem abi tõesti tarvilik. Valitsus lubab kõnesid pidada ainult koguduse oma palvelates. Nii peab muretsetama koosoleku-ruumid, enne kui saab midagi teha. Kui meie töö seal peab edasi minema niisama jõuliselt kui seni, siis tuleb sinna anda abi.

Loeng — 8. jaanuaril.

Märkimisväärne saar.

H. B. Olson, Lõuna-Euroopa divisjoni esimees.

India ookeanis asub Madagaskari saare ja Mauritiuse saare vahel Reunioni saar. See on Prantsusmaa vanim asumaa ja seal on 200.000 elanikku, kes on rooma-katoliiklased, välja arvatud mõningad hiina ja india kaupmehed. Protestantlikud misjonid on siin varem ilmaaegu waevanäinud; kogu saarel ei ole ainultki ewangeelset kirjikut.

1931. ja 1933. aastal meie misjoni piirkonda läbi sõites, tuli mul peatuda nädal aega Reunioni saarel, kuna laev võttis laadungit maha ja uut peale. Ma käisin läbi linnakesed ja külad ja vaatlesin kuidas armetud inimesed on kohutavas vaimses pimeduses. See valmistab minu hinges valu. Ma tegin Issandale töötuse, et ma tema abiga saadan nii pea kui võimalik ühe misjonäri sinna. Majanduslikud raskused tol ajal takistasid mind lubadust kõhe täita. Aastal 1936. oli lõpuks nii kaugel: Wend Girard Põhja-Aafrikast asus sellele misjonipõllule, ja varsti pärast seda läks õde ja wend Diez sinna kirjanusewan-geeliumitööle.

Wend Girard algas järjekordsed kõned oma korteris, kuna ei olnud saada awalikku koosoleku-jaale. Osavõtt oli algusest peale hea, ja see müüdugi äratas vastaste wiha. Korduvalt püüti koosolekuid segada. Aga hoolimata eluhädaohust meie julged saadikud töötasid Sumalale lootes rahulikult edasi. Ja Issand üksnes ei hoidnud neid, vaid kroonis ka nende tööd tagajärjega.

Aprillis 1937., just üks aasta wend Girardi tulekust, juhtus nii, et minu laev peatus Reunionis kuus päeva. Suba koosolekud uute usk-

likkudega olid mulle suureks rõõmiks, kuid minu rõõm saavutas kõrguspunkti, kui võisime ristida wiis hinge, moodustada ühes misjonäripereko-naga koguduse. See oli esimene pühakirjakohane ristimine ja esimene protestantlik kogudus Reunioni saarel. Me tunneme rõõmu, et kolme-ingliksuulutus on võitnud ühe kindluse, ja meil on kindel lootus, et tõe valgus täidab varsti kogu saare.

Kaksteist hinge on jällegi otjustanud lasta ristida, siin ja seal ilmneb igatsus ja palutakse õpetust praegusaja tõe üle. Noor abielupaar esimeste ristitavate seas valmistavad ette Madagaskari saarele misjonikooli minemaks, et ford hiljem kodumaal Issanda tööst osa võtta.

Loeng — 15. jaanuaril.

Reunioni saar vajab ewangeeliumi.

Paul Girard, misjonär Reunioni saarel.

Reijijuhises kirjeldatakse väikest Reunioni saart õige ülistatavalt. Lõepoolest on sealsel maastikul võlu: mäed tõusevad üle 3000 m igal pool lohkab troopiline taimestik. Mäe tipul ümber- ringi vaadates näeb igas suunas India ookeani, sest väike roheline saar on ainult umbes 70 km pikk ja 50 km lai.

200.000. elaniku hulgas on esindatud peaaegu kogu maailmal olevad rassid. Enamikku moodustavad kreolid, kes on segarass. Veel on neegreid, indulasi, hiinlasi ja mitid aasialasi. 17. sajandil tulid siia prantslased ja moodustavad nüüd avaliksewa kibi. Suurem osa rahvast, töö- lised, on olenenud euroopa maaomanifest. Paljud orjad juhkruvilliroovistandustes wabastati saja aasta eest ja nad ajendati fulidega. Rahwastiku mitmekesisus müidugi raskendab ewangeeliumi- tööd.

Peale juhkruvilliroo kasvatatakse siin tera- wilja, kartuleid, ubasid, kohwi, wanilli, kakaod jne. Riis, peamine toiduaine, tuleb Indiast. Ka peaaegu kõik muud elutarbed tuleb sisse wadada.

Kuigi rahwastik on mitmekesine, on usuline olukord ühtlane. Katoliitsim on walitsewal ko- hal; wähesed muhameedlased ja budhistid jääwad warju. Suba geograafilised nimetused tõendawad seda: kalendris leiduwate pühakute nimede järele on nimetatud külad ja linnad.

Ringkäik mööda saart kinnitab üha enam esi- meist muljet; paljud majad on ehitatud ristiga. Igaspool, kuhu waatad, näed pühakujusid. See wäline kultus enesestmõista awaldata mõju inimes- tele. Jumal, Looja, tõrjutakse kõrwale; igasugu- sed kõlwatused walitsewad. Pätt peab neid ini- mesi kõwasti kinni. Kristlus on ainult komme, mitte wägi.

Patule suurim aitaja on naps. Kreolil peab olema tema hommikujook, maksku mis maksab. Waadate korras ühes minuga ühte wiletstasse on-

ni jisse. On parajasti puhtepidu. Berakond seisab ringi ümber surmud lapsuse. Ema nutab, isa on joobnud, lapsed on kahvatud. Laul on kaks pudelit jookvastava joogiga. See on nende wiletsuse põhjustaja ja jällegi ainus trööstija nende hädas. Nad ei tea midagi Jeesusest ja tema ülestõusmisest. Ükski lootusekiir ei walgusta seda pimedust. Tuhanded ja tuhanded omid paluwad samajugust pilti!

Loeng — 22. jaanuaril.

Reunion.

Paul Girard.

Reunioni saar on kõige katoliiklikum Brantsuse ajumaadest. Ainult Issanda töötus, et ta on iga päew meie juures, kuni maailma otsani, annab meile julgust selle rahwa juures töötada, neid hoiatada ja wõita. Kui meid aasta eest siia saadeti, siis anti meile nõu olla ettevaatlik, sest rahwas on fanaatiline ja wihale ärritataw. Zuba esimesel päewal leidsime selle olemat põhjendatud. Oli just walimispäew ja linn kahas ja kees poliitilisest kihutusest.

Kõhe esimesel reedeõhtul pidasime hingamispäewa alguseks piiblitummi Jeesuse elust. Zuba sel õhtul oli kuulajaid. Järgmisel reedel oli kuulajaid weelgi rohkem, nii et meie eestuba jäi kitsaks. Ja järgmine kord pidime kasutama ka teise toa. Teade oli lewinud üle maa, et iga reede õhtul jutlustab keegi protestantlik ewangelist St. Denises. St. Denis on saare pealinn.

Ujalehtedes ilmusid warsti sõjakad artiklid „waleprohwetitest“, mis aga, nagu harilikult, just wastupidise tagajärje esile kutsusid. Meie korter ei suutnud enam kuulajaid ära mahutada. Zuba kaks tundi enne algust hakkas kogunema rahwas, ja meie olime rõõmsjad, et mõned meie sõbrad hoolitsesid korra eest.

Meie wastu korraldati tõsine ristikäik, ja ahwardati kõiki, kes käiwad „nõia“ koosolekutel. Üksitati rahwast üles „sellele koledulele lõpp teha“. Lewitati halbu kuulduki, ahwardati ifegi mind tappa. Aga minu kuulajate arv kaswas järjest. Ma leidsin paljudesse kodudesse sissepääsu ja wõisin kuulutada piiblitõdesid, mida ma ei saanud awalikul koosolekul esitada.

Braegu on juba üks kogudus; umbes 25 liiget ja tõepõpra tulewad igal hingamispäewal kofku. Warsti on meil jällegi ristimine. Pealinnaas kui ka kogu saarel kaswab nõudmine tõe järele päew-päewalt, ja kuna tagakiusamised on waiibunud, siis seda rõõmsameelselt töötame edasi. Reunion on näinud mõndagi protestantlikku misjonäri tulewat, kuid warsti jälle lahkuwat. Adwentmisjonär peab olema Sumala abiga esimene, kes wälja kannatab.

Me wajame tungiwalt ühte ükskõik kui lihtsat palwelat. Me elame majaperemehe armust,

kes wõib ükskord rahwa pealekäimisele järele anda ja meid tänawale heita. Peale selle on meil korter wäike, jaalijid ei ole saada, ja suuremat korterit ei saa ka üürida. Kui ei ole wäljapääsu, on meie töö, mis nii hästi alanud, määratud seisuse, sest ei ole lihtsast ruumi kuhu mahutada suuremat kogudust.

Loeng — 29. jaanuaril.

Madagaskar.

M. S. Bureau, India ookeani misjonimiooni esimees.

Madagaskar on juurijest neljas saar maailmas, asub lõunapoolisel ekwaatoril India ookeanis üle 400 km Lääne-Aafrika idarannikult. Pinnalt on saar väga mägine. Lennukilt waadatuna näib ta nagu tormine meri, mis äkki külmanud. Üks mäeseljak, mille kõrgus 1000—1700 m, läbib kogu saare. Rannamadalikud on madalad ja wiljakandmatud, seewastu armurikkad kõrgustikud on väga rikkad taimestikult.

Rahwas elatub peaaesjalikult põlluharimisest. Rahwastik koosneb 3.500.000 madagasiist, tuhandetest hindudest ja hiinlastest, ja 30.000 eurooplasest, enamast jaolt prantslastest. Madagasiid jagunewad umbes 20 suguharru, kes wälimuselt ja elukommetelt üksteisest üsna palju erinewad. Kuigi Madagaskar kuulub Lääne-Aafrika juure, madagasiid põlwenewad malailastest, poliineeslastest ja melaneeslastest, niisiis kuuluwad ennem Austraaliale kui Lääne-Aafrikale.

Kuna madagasi keelt kõneldakse kogu saarel, siis ei ole meil juuri raskusi kirjandust wälja anda. Saja aasta eest loodi kirjakeel ja alati trükkimine. Londoni misjoniselts andis wälja Piibli ja awas koolid.

Kliima jellel juurel saarel on wastawalt kohale mitmesugune: rannikuala põhjas on soe ja soodustab malariat, üldse nakkawaid haigusi; kõrgmaa, kuigi seal ei saja lund, on jahu ja eurooplasele terwislik. Jaanuarist märtsini on tihti troopilised tormid.

Brantsuse walitsus, kelle all Madagaskar olnud juba umbes 50 aastat, teeb palju liikluse ja terwishoiu tõstmiseks. Mitmesugused tõwed nõuawad juuri ohwreid, kuna rahwal on wähe teadmisi terwishoiust. Me loodame jellel alal warsti midagi ette wõtta.

Madagasiid on usuarmastajad. Siin on ristiusku warem kuulutatud. Üksteist aastat oleme meie töötanud, ja me oleme moodustanud 8 kogudust umbes 500 liikmega. Hingamispäewakoolis on meil 884 kuulastajat. Meie töö annab juuri lootusi ja me waatame ette, millal kogu saar on üle külwatud kogudustega.

Küll kujukil mujal ei too õed-wennad nii suurt ohwrit oma palwela ehitamiseks, kui siin. Ja kui neil on palwela, siis nad tohivad alles esineda kui kogudus. Nad hindawad palwelat enam kui oma kodu.

PIIBLIUURIMINE

Prohvetikuulutus

Taan. 8, 3—14.

1. P. K. — Taan. 8, 3—14. Prohvet Taanielile näidati nägemuses tulewikku nelja waatepildi kaudu. Esimesena ta näeb jäära, kellel kaks sarwe. Teisena ta näeb sikku, kelle filmade wabel nägus sarw ja kes tuleb õhtu poolt ja häwitab jäära. Pärast seda näeb ta siku sarwe murduwat ja selle ühe sarwe asemele tekkivat neljast uust nägusast sarwe. Kolmandas pildis näeb ta ühe wäikese sarwe kerkiwat nende nelja feast, ja see sarw kasvab. Ja neljandama waatepildi puhul öeldi talle, et 2300 aasta lõppedes saab pühapaik pühastatud.

2. P. K. — Taan. 8, 16. Kaabrielil kästi seletada nägemuse tähendust.

3. P. K. — Taan. 8, 20. Näär kujutas Meeda-Bärsia kuningaid, kes walitsesid 538—331. a. e. Kr.

4. P. K. — Taan. 8, 21. Sikk kujutas Kreeka-maad, mis wallutas Bäršia 331. a. e. Kr., ja sarw siku peas kujutas Kreeka esimest kuningat — Aleksander Suurt.

5. P. K. — Taan. 8, 22. Neli sarwe, mis kerkiwad ühe murtud sarwe asemele, tähendawad nelja osa, millesse Kreekamaa jagunes pärast Aleksandri surma.

6. P. K. — Taan. 8, 23. Väike sarw, mis kasvab wägewaks, tähendas Rooma riiki, mis sai wägewamaks kui Bäršia wõi Kreeka.

7. P. K. — Taan. 8, 26. 27. Kaabriel aga ei seletanud 2300 päewa tähendust weel sel korral, sest et Taaniel jäi nägemuse tõttu nõrgaks.

8. P. K. — Taan. 9, 20—22. Warsti pärast seda Kaabriel tuli tagasi Taanielile seletama 2300 õhtu-hommiku tähendust.

9. P. K. — Taan. 9, 24. Seitsekümmend aastanädalat neist 2300 aastast on määratud juutidele kui erilised wõimaluspäewad. Prohwetlikus keeles üks päew tähendab üht aastat. Eiek. 4, 6; 4. Moos. 14, 34. Seega 70 aastanädalat on 490 aastat, ja 2300 päewa on 2300 aastat. Need 490 aastat on algusaastad 2300 aastast. Taan. 8, 14.

10. P. K. — Taan. 9, 25, esimene osa. Selle aja-järgu alguseks pidi arwatama aeg, millal anti käsk Jeruusalemma uuesti üles ehitada, kuna see oli siis waremetes.

11. P. K. — Esra 6, 14; 7, 6—8. Selline käsk läks wälja sügisel a. 457. e. Kr. kuningas Artaxerxele seitsemendal walitsemisaastal.

12. P. K. — Taan. 9, 25. Messias pidi ilmuma 69 aastanädala sees, ehk 483 aastat sellest ajast arwates kui käsk antakse Jeruusalemma tohendamiseks. 483 aastat arwates 457. aastast toob meid 27. aastasse p. Kr., ja sel aastal ristiti Jeesus Kristus. Mat. 3, 16. 17. Seega Taaniel kuulutas 565 aastat ette täpse aja millal Kristus kui Messias ilmus.

13. P. K. — Mat. 1, 14. 15. Kristus teadis, et on tulnud aeg toma tööks, mis oli ette öeldud Taanieli poolt.

14. P. K. — Taan. 9, 26. 27. Seitsekümmenda aastanädala keskel Messias pidi lõpetama tapawõtri, ja jeda tegi ta iseennast õhwerdades patuste eest; seega 31. aasta kewadel löödi risti Messias. Ülejäänud 3½ aastat toob meid 34. aasta sügisesse, millal juutide eriline armuaeg lõpeb ja ewangeeliumi hakataks kuulutama paganatele.

Kui nüüd 490 aastat ära wõtta 2300 aastast, siis jääb üle 1810 aastat. 1810 aastat arwates 34. aastast wiib meid 1844. aastasse, see on aeg, millal Sumal wõtab ette pühapaika pühastada. Närgnewas õppetükis uurime, mis tähendab pühapaiga pühastamine.

Kristus — Ülempreester

Taan. 8, 14.

1. K. Ü. — Taan. 8, 14. Enne kui wõime mõista mis on mõeldud pühapaiga pühastamise all, mis algab 1844. aastal, s. o. 2300 aasta lõpul, me peame teadma, mis on see pühapaik, millest kõne prohwetikuulutuses.

2. K. Ü. — Ebr. 9, 1—5. Jumala jubatuse järelse Mooses ehitas kõrwe telgi, mida nimetatakse pühapaigaks. Selles kestis teenimine tseremoniaalkäskude andmisest Siinail kuni Kristuse risti löömiseni. Mooses ehitatud telk asendati hiljem Saalomoni tempeliga Jeruusalemmas. Kui Kristus ristis suri, kärises tempelis olem wabetekk ülalt alla pooleks (Mat. 27, 50. 51.), näidates, et teenistus tempelis peab lõppema. See tempel häwitati roomlaste poolt 70 a. p. Kr.

3. K. Ü. — Ebr. 8, 1. 2. Taewane pühapaik astus maile pühapaiga asemele. Taewases tempelis praegu teeb lewitust Kristus kui meie ülempreester. Kuna taewane pühapaik tuli maile pühapaiga asemele, siis see pühapaik, mis pidi saama pühastatud 2300 aasta lõpul, on taewane pühapaik, kus Kristus on tänapäew meie wabetalitaja.

4. K. Ü. — Ebr. 9, 23. Maine tempel oli wari taewasest templist. Nagu maine tempel jagunes kahte ossa, nii ka taewane tempel — püha paik ja pühim paik.

5. K. Ü. — Ebr. 8, 3. 4. Preestrite teenistus mailes tempelis oli ettetähendus Kristuse preestriteenistusele taewases tempelis. Mooses 3. raamat kirjeldab pühapaiga teenistust, mis oli kahejagune: igapäewane teenistus templi esimeses osas (Ebr. 9, 6.) ja lõputeenistus templi teises osas (Ebr. 9, 7.). Teenistus kõige pühamas paigas toimus kirikliku aasta lõpul; siis sai maine pühapaik pühastatud, lõplik korraldus täidetud rahwa pattude pärast. 3. Moos. 16, 6—22.

6. K. Ü. — Ebr. 7, 27. Kristus tõi ristil õhwri ükskord igaweseks, ühe õhwri, mis on matsew kõigi inimeste pattude eest kõigi aegade jaoks.

KOGUDUSE KORD

Liikmeskond asub vaimulikul alusel. — Tõsine püha koguduseliikme vastutus peaks valdama igäht, kes astub üle koguduse läve. Kõiki peaks õieti õpetatama, mis tähendab saada Kristuse ihu liikmeks. Igale koguduseliikme kandidaadile antagu täielikud juhatused koguduse põhiõpetustest enne, kui teda ristitakse ja vastu võetakse. See on maksev igale isikule, kes soovib sissepääsu kogudusse, et ta tunneks põhialuseid, millel seisab kogudus. Ainult sääraseid, kes annavad tõenduse, et nad on uuesti sündinud vaimulikku ellu Issandas Jeesuses, valmistatagu koguduse liikmeks vastu võtmiseks. Koguduse liikmeskond on vaimlikus ühenduses. Ainult need võivad saada liikmeiks, kes on ümber pöörnud. Säärasel teel ainult on võimalik hoida koguduse puhtust ja vaimulikku taset. Iga jutlustaja kohus on õpetada neid, kes võtavad vastu koguduse põhiõpetused. „Otse kui teie nüüd Issanda Jeesuse Kristuse olete vastu võtnud, nõnda käige tema sees, ja olge juurdunud ja ülesehitatud tema sees ja olge kinnitatud usus, nõnda kui teid on õpetatud ja olge usu sees rohked tänu poolest.“ Kol. 2, 6. 7.

Ristimine on evangeeliumi nõue. — „Seepärast minge ja tehke jüngriks kõik rahvas, neid ristides Isa ja Poja ja Püha Vaimu nimel ja

7. R. Ü. — Ebr. 9, 24. Pärast enese ohverdamist Kristus läks taevase templi pühaste vaiba, et osta oma verega neid, kes võtavad vastu teda kui oma päästjat.

8. R. Ü. — Ebr. 7, 25. Kristus on juuteline päästja, sest tema on eestkõrja Jä ees nende eest, kes tulevad tema läbi Jä juure. 1. Joh. 2, 1. Kristus teenis kui ülempreester taevase templi eimehes osas kuni 2300 aasta lõpuni, 1844. aastani. Siis saabus aeg, nagu öeldud Laan. 8, 14., taevase pühapaiga puhastamiseks. Wanal ajal ülempreester lewitlikus teenistuses puhastas maist templit üks kord aastas n. n. ärarepitamispäeval, mida nimetati ka fohtupäevaks. Sel päeval ülempreester lõpetas aastase teenimise järje erilise tseremooniaga kõige pühamas paigas. Seega ka Kristus pidi minema taevase templi teise ossa 1844. aastal, et teha puhastamistalitus oma preestriametis.

9. R. Ü. — Ebr. 9, 28. Kui Kristus lõpetab oma töö taevases pühapaigas, ta ilmub ilma patuta, olles teinud patule lõpu igaveseks. Ta võtab õiged taevaste, kuna elavad patused saavad hukka, seega ta saab saatanana, ja 1000 aasta lõpul hukkuvad tules saatan ja kõik sõnakuulmatud.

10. R. Ü. — Jef. 43, 25. Katsume kindlaks teha, et meie patud on andestatud veel ajal kui Kristus on ülempreester, et ford elada temaga igavesti.

neid õpetades pidama kõik, mis mina teile olen käskinud. Ja vaata, mina olen iga päev teie juures maailma otsani.“ Matt. 28, 19. 20.

„Aga Peetrus ütles nende vastu: Parandage meelt ja igäüks teie seast lasku ennast ristida Jeesuse Kristuse nime peale pattude andeksandmiseks, ja siis peate teie Püha Vaimu anni saama.“ Ap. t. 2, 38.

Ristimine on koguduse liikmeks saamise eeltingimus. — „Kristus on annud ristimise märkiks tema vaimulikku kuningriiki sisseastumisel. Ta on teinud selle tingimuseks, millega peavad ühinema kõik, kes soovivad tunnustust Isalt, Pojalt ja Pühalt Vaimult. Enne kui inimene leiab kodu koguduses, enne kui ta astub üle Jumala vaimuliku kuningriigi läve, peab ta saama jumaliku nimetuse osaliseks: „Jehoova, meie õigus.“ Ier. 23, 6.

„Ristimine on kõige püham äräütlemine maailmast. Need, kes on ristitud Isa, Poja ja Püha Vaimu nimel oma kristliku elu alguses, tunnistavad avalikult, et nad on loobunud saatana teenistusest ja saanud kuningliku perekonna liikmeks, taeva Kuninga lasteks. Nad on olnud kuulelikud käsule: „Minge nende seast ära ja lahutage endid... ja ärge puutuge mitte roojase külge.“ Nende jaoks täitub siis töötus: „Siis tahan mina teid vastu võtta ja ma tahan teile isaks olla ja teie peate mulle poegadeks ja tütardeks olema, ütleb kõigevägevam Issand.“ 2. Kor. 6, 17. 18.

Ettevalmistus ristimiseks. — „Ristitavate ettevalmistus peab olema täielik. Nad vajavad põhjalikku õpetust. Kristliku elu põhimõtted peab tehtama neile selgeks. Ükski ei või rajaneda oma usutunnistusele kui tõendusele, et ta on päästvas ühenduses Kristusega. Me ei pea ainult ütlema, et me usume, vaid ka tõde tegelikult läbi elama. See on Jumala tahtmine, et oleme temaga ühenduses oma sõnades, ülespidamises ja iseloomus.“ *Testimonies, VI, lhk. 21.*

Avalik läbikatsumine. — Kogudusel on õigus teada saada iga isiku usku ja seisukohta, kes soovib ühineda kogudusega. Harilikult korraldatakse kõikide kandidaatide läbikatsumine koguduse juuresolekul või nõukogu ees, enne kui neid ristitakse.

„Jüngeriseisuse kohustused pole toodud nii lähedale kui see peaks olema nende ette, kes valmistuvad ristimisele. On arusaadav, kas nad on võtnud endale lihtsalt seitsmenda-päeva-adventisti nime või on nad täielikult asunud Issanda poolele, tulles välja maailmast ja soovides mitte puutuda roojast. Enne ristimist peab

küsitletama ka kandidaatide läbielusid. Ärge tehke seda mitte külmalt ega võõralt, vaid sõbralikult ja halastavalt, juhtides vastpöörnute tähelepanu Jumala Tallele, kes maailma patud kannab. Tooge nende ette evangeeliumi nõuded, mis neil tuleb kanda.“ *Sealsamas, lhk. 95. 96.*

„Kui nad annavad tõenduse, et nad mõistavad täielikult oma seisukohta, siis võib neid vastu võtta. Kuid kui nad näitavad, et nad järgivad maailma viisidele ja tunnetele, siis peab neid sellele tegema tähelepanelikuks. Kui nad ei tunne vajadust muuta oma suunda, siis ei pea neid võetama vastu koguduse liikmeiks. Issand soovib sääraseid, kes oleksid ustavad ja tõelised majapidajad tema armus.“ *Testimonies to Ministers, lhk. 128.*

Jutlustajad peavad ristitavaid enne ristimist põhjalikult õpetama. — Jutlustaja ei pea esitama ühtki kandidaati ristimisele või koguduse liikmeks enne, kui ta pole täielikult rahuldanud kogudust ristitava avaliku läbikatsumisega ja kui ristitav pole veel hästi õpetatud ega valmis sääraseks sammuks. Tema töö pole lõppenud enne, kui ta on täielikult õpetanud kõiki ristitavaid ja nad on tuttavad kõigi tõepunktidega ja on valmistatud kandma kõiki koguduseliikme kohustusi. Meie kogudused peavad tähele panema seda kui juhtivat põhimõtet uute liikmete vastuvõtmisel. Parim viis säärase õpetuste andmiseks on kujundada ristitavate klassid.

Juhtnõõrid ristitava läbikatsumiseks. — Järgnevad read kujundavad kokkuvõtte põhimõtetest, mida peab mõistma ja vastu võtma ristitav. See pole aga mingil kombel mõeldud usutunnistusena. Tema siht on vaid aidata evangeeliumitöölisi ja koguduse ametnikke nende kohustustes ristitavate läbikatsumisel.

1. Usud sa Jumalasse kui isikuliselt olevusse, kes on meie taevane Isa?

2. Usud sa Issandasse Jeesusesse, kui ainusündinud Jumala Pojasse, kui inimesoo Päästjasse ja Õnnistegijasse? Oled sa teda täielikult vastu võtnud oma isiklikuks Õnnistegijaks, ja selle õnnistuse, mis ta annab armu läbi?

3. Usud sa Pühasse Vaimusse ja tema töösse, mis juhib meelesparandamisele ja Jumala nõudmistele täitmisele?

4. Võtad sa vastu Piibli kui sisendatud Jumala Sõna ja tahad sa uurida ustavalt tema õpetusi ning Jumala armuga läbi viia neid oma elus?

5. Usud sa ümberpöörmist kui kogemust, mida Kristus oma kõnes mõistis uussünni all?

6. Oled sa tunnistanud oma patud Jumalale nii palju kui sa neid tead; ja oled sa, nii palju, kui on sinu võimuses, püüdnud teha oma kaasinimestele tehtud kurja heaks?

8. Nii palju, kui sa oled uurinud ja õppinud õpetusi, mida õpetavad adventistid, usud sa ja võtad need omaks?

9. Usud sa Kristuse teist tulekut, mida õpetatakse Kirjas kui õnnist lootust, et varsti tõdeneb see sündmus ja et pead ette valmistama tema tulekuks, puhastades end patust ja kurjusest?

10. Tunnistades sõnakuulelikkust ustava armastuse viljaks, usud sa, et kõik Jumalast räägitud kümme käsku on veel siduvad ja Jumala armuga tahad pidada neid käske ühes neljandaga, pidades püha seitsmendat päeva hingamis-päevaks reede päikese loojangust kuni laupäeva päikese loojanguni?

11. Tunnistad sa seda, et Jumalale kuulub kümnes osa kõigest meie sissetulekuist evangeeliumi edasikandmiseks Jumala töös; tahad sa anda ustavalt oma osa koguduse ülemaailmse töö toetamiseks?

12. Usud sa, et inimene oma olemiselt on surelik ja et surematust ja igavene elu tuleb ainult armuõpetuse läbi ja antakse vaba andena Jumalast Kristuse läbi tema teisel tulemisel?

13. Usud sa, et me elame eeluurimiskohtu ajal, mis algas aastal 1844., ja et Kristus kui meie Ülempreester lõpetab nüüd oma teenistuse taevases kõige pühamas paigas ja valmistub teiseks tulemiseks?

14. Usud sa, et viimne evangeeliumikuulutus läheb nüüd maailma ja lõpetatakse selle rahvapõlve ajal; tahad sa kasutada oma vahendeid nii, kuidas Jumal sind selleks mõjutab, oma aega ja oma võimeid, et teised saaksid valgustatud tõevalgusega, mis on toonud õnnistust ja valgust ka sulle? (Piibliklassides peaks antama põhjalikud õpetused kogu praegusaja tões, mitte ainult siin nimetatud punktides.)

15. Tahad sa üles ehitada huvi koguduse vastu koosolekutest ja korraldustest osavõtmisega ja kaasa aidata oma mõjuga koguduse töö kasvamiseks, kuna kogudusele on usaldatud hooldamine sinu üle?

16. Mõistad sa kristliku kasinuse põhimõtteid, nagu õpetavad adventistid, ja tahad sa need läbi elada oma elus, ära öeldes alkohoolsetest jookidest, tubakast, sealihast ja muudest ebapuhastest asjadest? (Ristitavate klassides antagu õpetusi tee, kohvi ja teiste kahjulikkude ainete halvast mõjust.)

17. Tahad sa riietuses järgida Piibli õpetusele puhtuses ja lihtsuses, ning läbi elada kristlikku voorust ja viisakust?

18. Usud sa piibli õpetusi vaimulikkudest andidest koguduses, usud sa prohvetivaimu, mis on esile tulnud ülejäänute koguduses öde White töö ja kirjutuste läbi?

19. Usud sa ristimist vee alla kastmise läbi, ja on see sinu soov täita seda korraldust, tunnistades oma usku Issanda Jeesuse Kristuse päästvasse armusse?

20. Lubad sa, minnes ristimisele, et sul pole enam mingit osa säärastest hingehävitavatest tegevustest, nagu kaardimäng, teater, tants ja muud peod ning kõned, mille siht on surmata vaimulikku elu ja tundeid?

21. Tahad sa alluda koguduse otsustele korra suhtes?

Ristimise viis. — Adventistid usuvad ristimist vee alla vajudamise läbi ja kasutavad ainult seda moodust. Kui isik on saavutanud säärase seisukoha, et tahab lahti öelda patuse kadunud olukorrast, tõsiselt kahetseb oma pattusid ja elab läbi ümberpöörmise, siis võib teda, kui ta on õpetatud ja läbi katsutud, vastu võtta ristimisele.

Ristimise kord. — Diakonid peavad tegema vajalised ettevalmistused ja aitama meesterahvaid ristimisebasseini või lahtisesse vette astumisel ja sealt väljumisel. Diakonissid aitavad naisterahvaid. Peab kantama hoolt, et kõigil ristitavil oleks vastav ristimiskuub. Soovitav on must või valge värv. Kui säärast ei ole kohapeal, siis peaks ristitavad riietuma nii, et nende riietus oleks korralik ja pikk.

Tuntamatute inimeste liikmeks võtmine. — Komme, ristida ümberpöörnuid teatud õpetusaja möödudes ja saata nende nimed mõnesse kogudusse vastuvõtmiseks, pole kooskõlas koguduse tunnustatud põhimõtetega. Mõningal juhtumil on liige ise ära ja ta ei teagi, et ta on hääletatud liikmeks. Sagedasti, kui neid külastab jutlustaja või koguduse vanem, leitakse nad olevat õpetamata paljudes tōdedes ja täielikult ette valmistamata koguduse liikmeks ning mõnikord ka mitte kooskõlas koguduse põhimõtetega.

Säärane komme loob arusaamatusi ja seda ei peakš tarvitama. Kogudus peaks keelduma vastu võtmast uusi liikmeid, kui nad on tundmata või kui liige ise viibib hääletuse ajal cernal. Jutlustaja ei peaks nõudma uute liikmete vastuvõtmist ainult tema isiklikul soovitusel. Valmistades ümberpöörnuid ristimisele, peaks jutlustaja, kui ta soovib, et need liikmed võetakse kogudusse, tutvustama neid koguduse vanematele ja paluma neid osa võtta ristitavate klassist ning kandidaatide läbikatsumisest. Nõnda võivad vanemad kinnitada kogudusele, et tulevad liikmed on valmis vastuvõtmiseks. Seda üldist seadust ei peaks kasutatama üksikute kaugel asuvate liikmete kohta, kes soovivad astuda liidu kogudusse.

Uute liikmete tervitamine. — Uute liikmete tervitamine parema käe ulatamise läbi kogudusse

astumisel on kindlasti soovitav. Seda teeb hariplikult jutlustaja või koguduse vanem terve koguduse juuresolekul.

Koguduse liikmete ülekandmine. — Kui koguduse liige lahkub ühest kohast teise kauemaks ajaks, kas kuueks kuuks, või alatiseks, siis peab ta otsekohe paluma saata oma koguduse kirjad tema elukohale lähemasse kogudusse. Need kirjad on maksvad kolm kuud väljasaatmise kuupäevast ja tühistatakse, kui ei järgne vastavat sammu selle aja jooksul.

Koguduse kirjade ülekandmine. — Soov kirjade ületoomiseks esitatakse selle koguduse kirjatoimetajale, missugusega liige soovib ühineda. Kirjatoimetaja saadab siis nõude selle koguduse kirjatoimetajale, kust liige soovib lahkuda. Kirja kätte saanud, esitab kirjatoimetaja selle ametisseõnnistatud jutlustajale või koguduse vanemale, kes siis esitab selle koguduse nõukogule. Kohese otsustamise järele soovitab nõukogu kirjade ülekandmist. Selle sooviavalduse toob jutlustaja või vanem koguduse ette teatades, et see on esimene lugemine. Lõplik otsus tehakse nädala pärast, kui nõue on esitatud uuesti ja kogudus on hääletanud. Viivituse mõte on anda liikmetele võimalust tuua vaheajal vastuväiteid kirjade ülekandmise kohta, kui on teada tõsiseid põhjusi, mis peaks hoidma seda tagasi. Neid väiteid ei peaks esitatama avalikult, vaid jutlustajale või koguduse vanemale, kelle kohuseks on kutsuda kokku nõukogu nende väidete kaalumiseks. Väite toojale antagu võimalus kaitsta oma esitatud väiteid. Kui need ei ole küllalt mõjuval alusel, siis peaks võetama väited tagasi. Teisest küljest, kui need on põhjendatud, on nõukogu kohuseks asja järele uurida. Säärasel juhtumil ei anta kogudusekirjale käiku, kuni uurimine on toonud asjasse selguse.

Kui on isiklike vahekordi, tuleb tarvitada koguduse korra mõõdupuud. Kui on ette tulnud vaimulik langus, peaks püütama aidata uuesti edasi küsimuse all olevat liiget. Lõplik otsus kirjade saatmiseks tehtagu siis, kui on selgunud, et liige on heal kindlal alusel.

Koostage koguduse ajalugu

On väga soovitav, et iga kogudus ja grupp oma ajaloo koostaks jellekohasesse kroonifaraamtuse. Paljud kogudused on kannis vanad ja nende ajutajad varisevad peatselt mulda ühes kannite mälestustega. Koguduse vanemad ja kirjatoimetajad, eesotsas jutlustajatega ajugu fiiremas forras jelliste ajaloo koostamisele. Siljem iga aasta täiendatagu seda ajalugu. Ka teised ojaonnad koguduses pidagu oma tegevusest kroonifaraamatut.

E. M.

Kes võib aidata

„Ja Warao ütles oma julaste vastu: Kas peafinne leidma ühe niisuguse mehe, kelle sees Jumala waim on?“ (1. Moos. 41. 38.).

See küsimus esitati umbes neli tuhat aastat tagasi, ja tänajeni on seda sageli korratud. Selle küsimuse põhjustas teatawasti lähenev hädasoht, mis wiljaitalduse näol ähwardas kogu Egiptuse riiki ja rahwast. Võpüks leiti siiski wäljapääsutee. Warao tundis noores juuda wangis, Joosepis, mehe, kes oli wõimeline faitsma teda ja ta rahwast häwingu eest. Ja Joosep täitis ka oma ülesande hiilgawalt.

Tänapäew seifame samuti nagu lord egiptlased ähwardawate hädasohtude ees, ja ofalifelt on raskused juba käes. Seites pilgu poliitilisse maailma, näeme, et taewas kattub seal üha tihenewate pilwedeaga. Ühe näib seiswat üsna usse ees. Isegi parimad riigimehed ja rahwajuhid ei ole enam olukorra peremehed. Nad on „ilma nõuta“ nagu tabawalt ütleb pühakiri. Nad ei suuda wältida wastolusid ega ära hoida hädasohtu. Siiski ei taheta kaotada lootust. Võikjal oodatakse wabastajat ja päästjat. Korratakse sedasama wana küsimust: Kas leidub meest, kes wõiks aidata? — Meil ei ole ju puudus tarkadest ja niimefaiit meestest. Neid leidub kõikjal. Ent kahjuks nende jõud ja tarkus ei küüni selleks, et pakkuda rahuldawat abi, kindlustada julgeolekut ja rahu.

Kas siis ei leidugi kedagi, kes wõiks aidata?! On siiski olemas keegi, keda wõime usaldada ja kes annab meile lootuse. See on Jeesus Kristus — tõeline wabastaja ja päästja.

Mälestusi lahkunuist

7. detsembril uinus rahus meie esimesi kaasvõitlejaid Viljandis, *E l i s a b e t h P ä r t e l*, selles õndsas lootuses, et uuesti ärgata esimese ülestõusmise hommikul.

Tõeteed rännates 28 aastat oli ta suureks abiks ja hooldajaks Viljandi usuühingule. Paljud õed-vennad on tundnud tema emalikkude õrnust ja hoolitsust ning leidnud temalt alati lahket südamlikkude võõraste wastuvõttu. Kuigi tema elutee oli täis rohkete kannatust, võis teda siiski ikka ja alati kohata rõõmsana oma Issandas. Isegi haigevoodil särasid ta silmad rõõmust ja huuled ei väsinud kiitmast oma suurt avitajat — Iisraeli Arsti. Ehk küll tema armastusrikast südant katab nüüd emake maa, kuid siiski mälestus temast jääb ikka armsaks.

Su süda otsis armastust / ja õigust kurjas ilmas; / ei leidnud muud kui üksildust / ja valu-pisart silmas. . . M. P.

*

Kurbusega teatame, et meie armas kaasvõitleja Narva koguduses õde *A n n a H e l e n i u s*

See tõeline päästja on aga maailmas enamiku poolt hülijatud. Võikjal kostawad ka tänapäewal hüüded: „Meie ei taha, et seesinana meie üle walitseb.“ (Luka 19, 14.). Kabekümmes sajand — milline wastolude ajastu. Inimesed ei tea isegi, mida nad õieti tahawad. Dotawat abistajat, ja kui wiimane ilmub, siis poowad ta risti. Kuigi üldiselt põlatakse Kristust ja hülijatakse ta põhimõtet, ometi ei leita teist meest, kes teda wõiks asendada, kes wõiks täita inimsoo lootusi ja ootusi.

Boleks warao Joosepi nõu kuulda wõtnud, ta oleks kahtlemata hukkunud ühes oma riigi ja rahwaga. Ka tänapäewa inimsugu seisab suure kriisi ning ühtlasi saatusmäärarwa waliku ees.

Prohivet Jeremia läbi annab Jumal nõu: „Seiske teede peal, waadake ja küsi igaweste jalgteede järele, ja mis hea tee on, käige seal peal, siis leiate teie hingamist.“ (Jer. 6, 16.). Võikjal aga hüütakse taas kangekaelselt: „Ei meie lähe!“, nagu prohivet jeda ka ette nägi. Kangekaelsuses unustatakse ära see igiwana, ent wääratuste puhul walusalt tundaandew loodusseadus: Kuidas külm, nõnda lõikus.

Mitme ebaõige külmvi saatuslikku lõikust on inimsugu minewikus juba maitseunud, ent ta pole sellest siiski weel õppinud. Ta tahab kõik teha oma jõu ja tarkusega, unustades ära Jumala, kes peab ütlemä: „Oh, et ja oleksid mu käskused tähele pannud, siis oleksid ju rahu olnud kui jõgi ja ju õigus kui merelained.“ (Jees. 48, 18.). Selles jumalikus nõudes peitub nii ühikliku isiku kui ka riikide ja rahwaste edu ja õnne saladus. W. Ilwes.

H e l l a i d on surma läbi lahkunud 74 aasta vanuses. Alati energilisena, alati ustavana ning rõõmsameelsena 17 aastat koguduses — säärä-sena jääb meil mälestus temast. Loodame kindlasti teda suurel aupäewal võitjate ridades näha. — la.

Pika raske haiguse järele uinus kestvale unele 28. novembril õde *K r e t a J o h a n s o n*, Võru koguduse liige. Oma 65 eluaastast rõõmustas ta adventlootuses 11 aastat. J. D.

9. detsembril lahkus meie hulgast surma läbi Vana-Kuuste koguduse liige, õde *J u u l i K o l s a r* 71 aasta vanuses. 9 aastat oli lahkunu meie reisitee seltsiliseks koguduses. J. D.

Ühepäevase raske haiguse järele lahkus elust Tartu erakliinikus 8. novembril, vend *A r n o l d K r a a n*. Surmatunnil laskis ta tervitada kõike usklikke, palus andeks ja andestas ise kõigile, ja abikaasaga jumalaga jättes lahkus ta rahus. Oma 70 eluaastast oli ta koguduses 13 aastat. J. D.

Wäljaandja: S. B. Adw. R. Cesti Siit. Toimetaja ja talitus: Merepuieste 14-a. Tallinn.

Wastutaw toimetaja: M. Wärengrub. Abitoimetaja: S. Piit.

Tellimishind: Üksiknumber 15 senti, poolaastas 75 senti, aastas 150 senti. Posti jooksew arwe 192.

„Kiirtrükk“, Tallinn, Kiiutli 4. 1937.

Hind 15 senti.